

POSVÍCENÍ

PŘÍLOHA K OBČASNÍKU

Speciální vydání

Zkompletováno
od 4.L

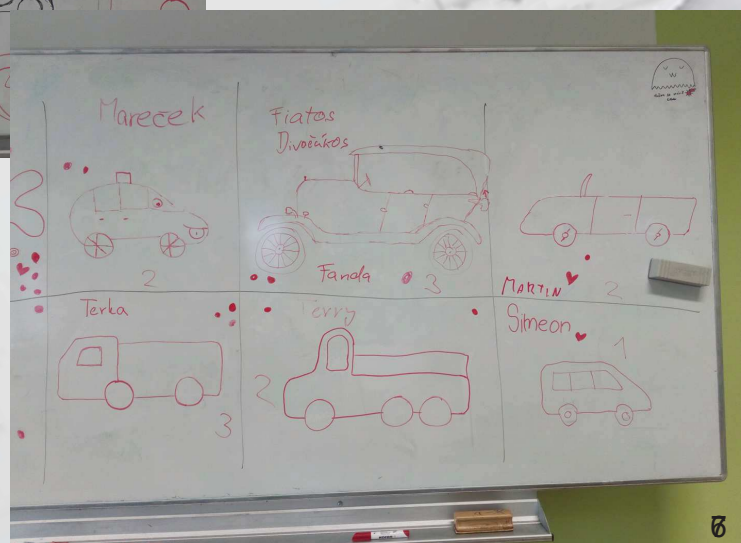
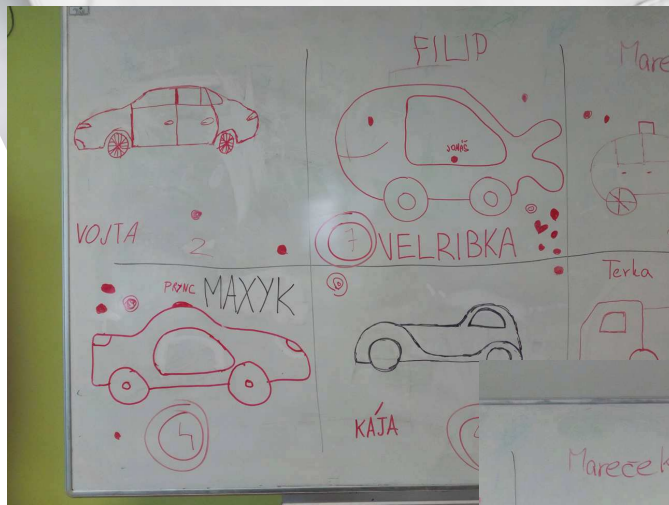

Josef Kabaň

muž, který změnil automobilismus

Josef Kabaň je automobilový designér, který se narodil 4. ledna 1973 v Československu (dnes Slovensko).

Studoval čtyřletou střední uměleckou školu v Kremnici. Poté v roce 1991 pokračoval ve studiu průmyslového a produktového designu na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. Již v prvním roce studia se zúčastnil designérské soutěže pro Škoda Auto, kterou vyhlásil koncern Volkswagen. Díky tomu, že se umístil na druhém místě, mohl v dvaceti letech nastoupit do VW. Nejprve byl stipendista, později se z něj stal designér exteriérů automobilů. Bohužel vysokou školu tehdy nedokončil.

Po třech a půl letech práce u VW požádal o možnost studovat v londýnské škole Royal College of Art, která se považuje za jednu z nejlepších v oboru. I když neměl dokončené bakalářské studium, mohl studovat na magisterském studiu.

Dostal od školy výjimku, protože měl za sebou mnoho výsledků, když působil u VW. V roce 1997 ukončil školu, získal titul Master of Arts v oboru vozidel. V této době byl jediným slovenským absolventem této školy.

Martin Spejchtlík, 4.L

V roce 1999 začal pracovat na modelu Bugatti Veyron, kromě kol navrhl celý design exteriéru. V 2003 odešel od VW k Audi. Tam se stal na 3 roky vedoucím Centra pro design exteriéru. Od února 2008 měl funkci vedoucího oddělení designu u Škoda Auto. Mezi modely, které navrhl patří: Kodiaq, Superb a čtyřřádková Octavia.

Navrhl design i miniaut, jako: VW Lupo nebo Seat Arosa.

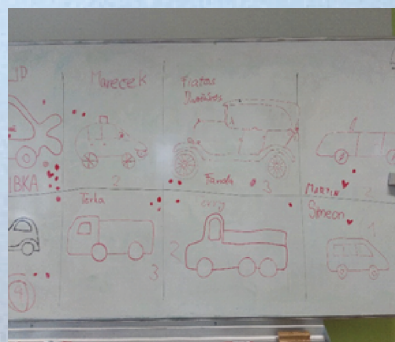
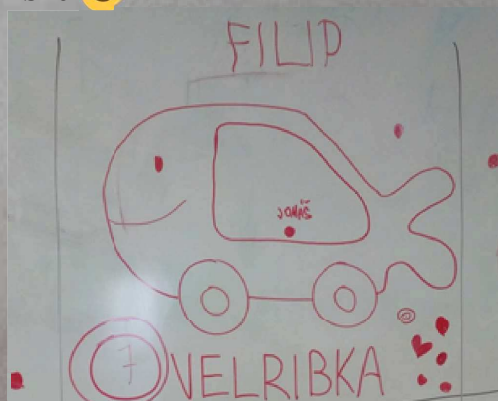
Na začátku roku 2017 opustil pozici ve VW a přešel k BMW. Na jaře 2019 se stal vedoucím designérem britské značky Rolls-Royce (součást koncernu BMW). Však v říjnu 2019 oznámil konec působení u značky Rolls-Royce, na této pozici šéfdesignéra byl pouze jen několik měsíců a vrátil se do VW, kde vede designérské oddělení s 200 designéry.

Velribka

Při jedné z hodin průmyslového výtvarnictví nám pan učitel Ernest dal za úkol navrhnout dřevěnou hračku, která bude určena pro děti, bude mít estetickou funkci a zároveň hezký design. Poté, co jsme měli všichni svůj návrh nakreslený na papíře, tak se šlo k tabuli, aby každý z nás svoje dílo představil. Každý žák měl pak zakreslit srdíčko k návrhu, který se mu líbil, háček byl ale v tom, že jsme mohli zakreslit srdíčko pouze třikrát.

Nejenže návrh s největším počtem srdíček vyhraje, ale pan učitel Ernest návrh převede do praxe a sám ho ručně vyrobí, pak už ho jen předá vítězovi. No a vítězem jsem se stal já, bylo to celkem jednoznačné vítězství. Vítěz měl pak svůj návrh pojmenovat, já zvolil vtipnou, ale výstižnou přezdívku. Měkké I je tam originální a má to i svůj důvod, spolužák z naší třídy se totiž jmenuje Ribka. 😊

Jak už jsem jednou lehce naznačil, vyrobený návrh měl být předán pouze vítězovi a druhou kopii si měl nechat pan učitel Ernest na památku.

Ale tak jsme to nechat nechtěli, nechtěli jsme, abyste o tento velice vkusný a originální výrobek přišli, a proto Vás chceme s panem učitelem Ernestem do našeho projektu zatáhnout ještě více, než tomu bylo doposud, hračka se totiž nevyrobí pouze pro nás, ale i pro žáky, kteří se zúčastní v naší soutěži a umístí se do 3. místa, právě pro ně se tato hračka vyrábí a bude Vám dána jako odměna, kterou si budete moci nechat a vystavit si na Vaši poličku.

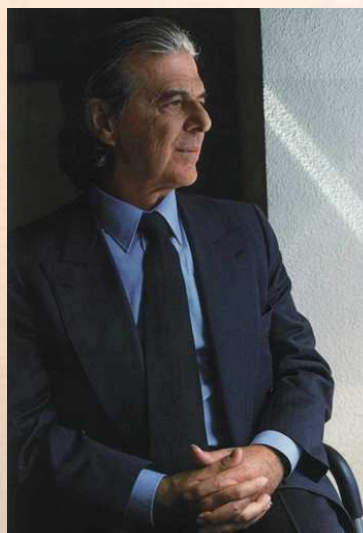
Filip Riess, 4.L

Zjistěte více o soutěži dále v příloze!

Ricardo Bofill

Ricardo Bofill byl španělský architekt a urbanista katalánského původu.

Narodil se 5. prosince 1939 a zemřel 14. ledna 2022 ve věku 82 let. V roce 1973 nedaleko Barcelony objevil opuštěnou továrnu na výrobu cementu a rozhodl se proměnit ji na něco originálního. Po náročné rekonstrukci vznikla v roce 2012 jedna z jeho nejúžasnějších realizací. Třicet zásobníků, podzemní chodby a obrovskou strojovnu proměnil za dva roky na úžasný prostor, ve kterém žil, pracoval a kde je sídlo jeho ateliéru Taller de Arquitectura s archivem, výstavní plochou a laboratořemi.

Vše doplňuje rozlehlá zahrada o rozloze tři tisíce metrů čtverečních. Ateliér Taller de Arquitectura, který založil v roce 1963, je podepsaný pod více než tisícovkou projektů. V Česku se podílel například na architektonickém řešení pražského Fora Karlín a na konverzi dalšího karlínského průmyslového areálu Corso Karlín.

A v roce 2016 byla podle jeho projektu dokončena rekonstrukce obytného souboru Obecní dvůr na pražském Starém Městě.

Tereza Vícová, 4.L

Pozoruhodný design skleničky na víno

Na první pohled možná krásný
vzhled, ale jak se chcete napít aniž
by jste nerozlili druhou část sklenič-
ky? Asi velmi obtížně.

Možná některé z Vás napadlo, že
sklenička slouží pro pití ve dvojici,
ale troufnu si říct, že i to by mohlo
být velice nepohodlné. Vzhledem
tento předmět může trochu připo-
mínat židovský sedmiramenný sví-
cen.

Maxim Ribka, 4.L

Citroën C3

Citroen C3 je nádherné, pohodlné auto. Jeho design je velice jednoduchý ale hezký. Jezdím s tímto autem, já sám. Tento závoďák je v naší rodině už 20 let a stále nás dokáže překvapovat. Novější typ se mi samozřejmě líbí více ale i ten náš je prostě nádherný.

Můžete si všimnout, že Citroen udělal velké změny s designem. U novější i starší verze se mi hlavně líbí přední část auta. Samozřejmě jezdit s novější C3 musí být komfortnější a lepší. Ale naše stará C3 je taky skvělá a hlavně už jsme si zamilovali i když na ní občas nadávám na toho mého citrónka, tak ho stejně mám rád a jsem s ním spokojený.

Marek Hlouch, 4.L

Design mého domova a jeho okolí

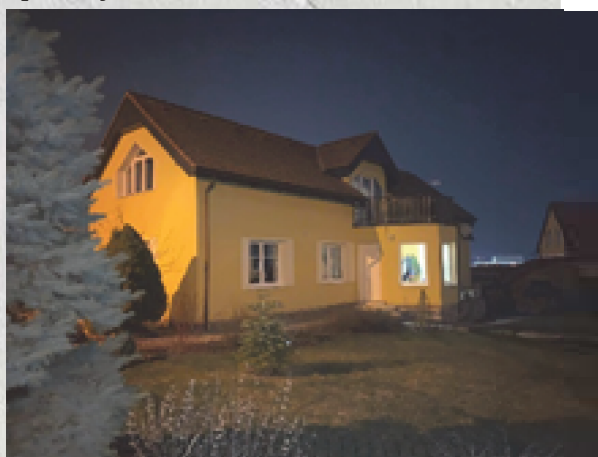
Bydlím v rodinném domě v jedné přenádherné vesničce. Moji rodiče tento dům zdědili a nastěhovali se sem ještě předtím než jsem se narodil. Současná podoba domu je již po rekonstrukci jak exteriéru, tak i interiéru. Celou rekonstrukci si moji rodiče dělali sami, akorát jen nakoupili materiály, aby mohli svoji představu zrealizovat. Rád bych Vám ukázal fotografie na porovnání, ale žádné nebyly k dohledání.

Domu zůstal původní tvar střechy, klasický trojúhelník, protože sbíráme vodu přes okapy do 100 litrové nádrže na vodu. Původně byl dům tak 2x menší, takže polovina se musela dostavět. Náš dům má také 2 balkóny, z toho se jeden musel také dostavět. Plus taková menší terasa, ta se také musela dostavět.

Na našem pozemku se nenachází pouze budova ve které bydlíme, ale také takový menší domeček (viz. obrázek), kde skladujeme různé věci, dále garáž (což je bývalá stodola), seník, výběh pro slepice (viz. obrázek), kůlna a kotelna, ve které má můj otec takovou svojí pracovnu a také kotel na dřevo.

Dále je to naše zahrada, na které se nachází záhon (viz. obrázek). Máme na ní také různé stromky, které jsou ve většině jehličnaté, máme tu bazén zakopaný v zemi a skalku. Také tu plánujeme v tomto roce postavit pergolu a abychom byli více ekologičtí, tak jsou v plánu i sluneční panely.

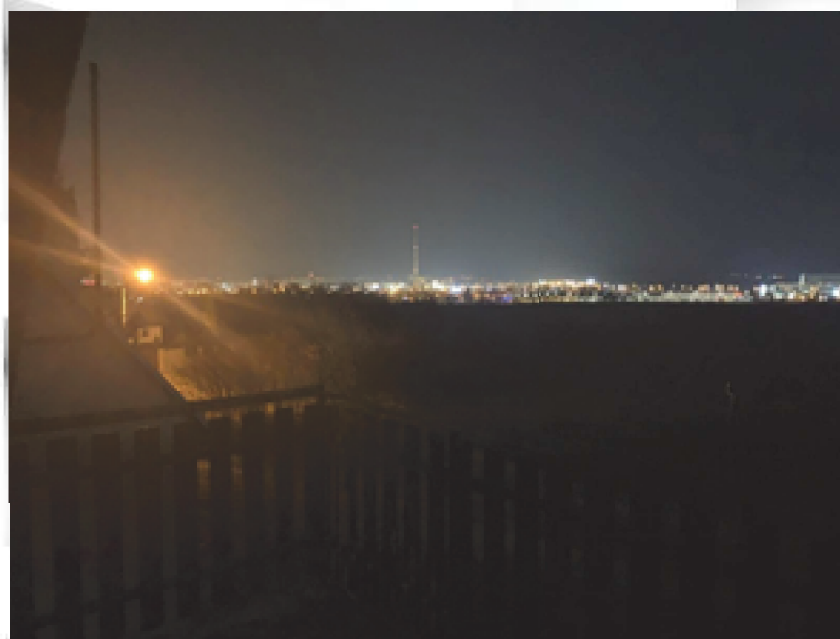

Jak jsem psal, tak se tu nachází 2 balkóny a jedna terasa, naše terasa směřuje směrem do zahrady a to proto, abychom si mohli sednout s kafičkem v ruce a rozjímat a přitom by nás nikdo nerušil. Jeden z balkónů (viz. obrázek), také směřuje do zahrady a to proto, protože opět na rozjímání a hlavní využití má na sušení vypraných věcí, protože proč plýtvat vodou a elektřinou, když je venku teplo a svítí sluníčko.

A poslední balkón je v zadní části domu a ten směřuje na Mladou Boleslav a je občas využíván také na sušení věcí, ale hlavně kvůli výhledu (viz. obrázek). Tak to by bylo vše o mé domovině a někdy můžete určitě zavítat.

František Ulrich, 4.L

Design bot

Každý má svoji oblíbenou značku, každá značka má jinou siluetu. Každý pár bot je v něčem jiný, proto existují sběratelé, kteří sbírají raritní kousky. Je to na designera. Existuje hodně kolaborací různých známých osobností jako je například Kanye West (rapper), Michael Jordan (basketbalista), Travis Scott (rapper).

Také může docházet kolaborace s drahým oblečením jako je Gucci, Louis Vuitton. Tyto kolaborace se dokážou vyšplhat na x tisíc za jediný kousek. Taký daný motiv může odkazovat na seriál nebo film. Záleží čistě na designérovi

Drop :

V dnešní době hodně rozšířený slouží jako tombola. Je omezeně párů, když je o daný pár velký zájem tak se cena dokáže několikrát znásobit. Tento systém používá Nike, Adidas a další velké značky. Značka Supreme funguje na této bázi i s oblečením a dalšími věci. Mají dané termíny, kdy budou probíhat dropy třeba v zimě. Každý týden ve čtvrtek v přesný čas po dobu 19 týdnů se otevře přístup na e-shop kde můžeme nakupovat, ale musíme být rychlí, protože je omezeně kusů.

Nejdražší kousek je od značky Nike jmenují se Air Mag. Poprvé se objevily ve filmu zpátky do budoucnosti. Jsou speciální tím, že svítí dole modře. Jestli byste chtěli takový raritní kousek vlastnit tak byste si měli připravit jeden milion korun.

Martin Kolomazník, 4.L

Designer si často umí pořádně zařadit. Tato bota se jmenuje Airmax 97 holy water. Jak vidíte na obrázku i této boty je speciální že dole je průhledná u klasických tam je vtlačený vzduch. A tady by měla být svěcená voda.

Cena se pohybuje od 2000 až 4000 \$. Původně 1400 \$

A co takhle protiklad. Nike Airmax 97 Satan Shoe. Od známého zpěváka Lil Nass. Když už jsem tady měli svěcenou vodu tak tady by měla být kapka krve. Cena byla původně 1000 \$. Velká kontroverze, a to byla příčina je zrušit a oficiálně nevydat.

Další zajímavý kousek Nike Grateful Dead SB Dunk Low sneakers. Vypadá jako tráva. Člověk občas dokáže dobře vyčnívat

Patchwork

Rozhovor s paní učitelkou Alicí Minaříkovou PhDr.

Co je to patchwork?

Dovolte mi, abych popsala práci se záplatami, čili patchwork tak, jak ho znám já, protože v realitě je to velmi sofistikovaná práce nesmírně šikovných slečen a žen, které umí pomocí této techniky vyrobit opravdu zázračné výrobky od tašek, dek, prostírání, ubrusů, polštářků a dalších dekoračních věcí.

Já do téhle techniky opravdu teprve pronikám. V mé realitě jde tak o prosté sešívání kousíčků látek různých barev a vzorů.

Jak se to dělá?

Zkušené „patchworkářky“ mají různé řezáky na látky a řezací kolečka, patchworkové podložky se vzory anebo jakési „mustry“ z plastu, které slouží jako určitý model, který tvoří základ určitého patchworkového vzoru. Když například takový plastový model položíte na několik vrstev různých látek, obřezete ho, vznikne vám spousta kousíčků látek, jejichž postupným sešitím vznikne daný požadovaný vzor.

Celek pak našijete např. na vatelín a z druhé zadní strany přišijete spodní látku. Já, protože takové pomůcky nemám, používám obyčejný krejčovský metr nebo pravítko a ze zbytků látek si nastříhám čtverečky, obdélníky nebo trojúhelníky a ty pak k sobě sešívám, ale jak jsem uvedla, mezi pomůcky zběhlejších dam v technice patchwork patří i různé půlkruhy i jiné tvary, které pomocí speciálních řezáků můžete vytvořit a následně sešívat.

Co na to potřebujete?

Jak jsem uvedla, mně jako začátečnici stačí pravítko, nůžky a nejjednodušší šicí stroj, ale dnes existuje nesčetné množství pomůcek, díky nimž můžete vytvářet krásné patchworkové vzory. Za určitý základ by asi byla považována patchwork podložka, na které látky řežete, a řezací kolečko, ale patchwork metoda je velmi stará, jestli se nemýlím používala se ve staré Číně na tvorbu oděvů jako bylo kimono apod., a tam jistě žádné z moderních pomůcek nepoužívali.

Kdy jste začala, jak jste se k tomu dostala?

Bude to vyznívat možná přihloupě, ale moje láska (opravdu jsem do patchworku zamilovaná) přišla zhruba před třemi lety, kdy jsme do jednoho zařízení pro schizofreniky, kde jsem tehdy pracovala, přijímali pacientku s poměrně těžkou formou schizofrenie. Když se jí ulevilo od nejtěžších stavů, přidala se v malé dílničce daného zařízení k ostatním pacientům ke společné kreativní činnosti. Konkrétně jsme lepili kousky látek a různé obrázky na papírové tašky. Zákazníci si pak odnášeli určité zboží ve velmi specifické a unikátní tašce od konkrétního duševně nemocného klienta, který se na vyrobenou tašku podepsal křestním jménem.

Tašky této pacientky byly zjevně nejzdařilejší a bylo to první setkání s jejím talentem. S postupným návratem sil a duševního zdraví této pacientky se ukazovalo, že ovládá práci se šicím strojem, když v tomto zařízení upravovala závěsy a zašívala povlečení apod.

Přidalo se šití dekorativních polštářků, z nichž jsme byli všichni v němém úžasu, protože byly překrásné. A to bylo období, kdy přestávala být zřetelná ta hranice, kdo komu pomáhá, jestli terapeut pacientovi nebo naopak, rozostřuje se i jistota kdo je duševně zdravý a kdo nemocen.

Do patchworku jsem se totiž zbláznila. Byla jsem této pacientce tak hodně nablízku, že to muselo budit různá podezření, ale toužila jsem se techniku patchwork naučit a jsem moc ráda, že mi tato dáma zůstala v životě jako kamarádka i po odchodu z tamního zaměstnání a je mi velkou pomocnicí, když se snažím do patchworku pronikat.

Kde čerpáte inspiraci?

Jsem moc vděčná za časopis s vypovídajícím názvem Patchwork, není levný, ale je zdrojem různých nápadů, a to i s postupem, jak nápad realizovat. Internet mi velkým zdrojem není, když si patchworkové výrobky prohlížím například na Pinterestu, jsem vždycky paralyzovaná pocitem, že takových výsledků není v mém případě možné dosáhnout. Stavím si cíle dosažitelné.

Mějte se krásně a nevyhazujte zbytky látek. (Dejte mi je!!! 😊)

Tereza Fišerová, 4.L
&
Alice Minaříková PhDr.

O módě

Móda je téma, které se bude vždy řešit kdekoliv a kdykoliv. V tomto článku, lépe řečeno rozhovoru, se budeme zabývat módou v odvětví oblékání. Kdo vlastně vůbec určuje, co bude a nebude trendy? Každý člověk se obléká jinak, také jinak vypadá, tudíž může být módní takřka vše, co za módní považovat chceme. Módě můžeme naslouchat jako takovému koloběhu, jelikož určitý styl vždy vyniká v trendech, poté ustoupí a posléze se opět navrátí. Lze toto považovat za paradox? Abychom nemuseli módu rozebírat my, tak se na ni podíváme z pohledu Mgr. Martiny Zemanové. Pevně věříme, že pro toto téma je tou správnou osobou.

Co si představíte celkově pod pojmem móda?

Pod pojmem móda si představím styl oblékání, kterým se člověk určitým způsobem reprezentuje na veřejnosti.

Jak byste definovala svůj styl oblékání?

Jak kdy. Často je to podle aktuální nálady. Do práce se oblékám primárně formálněji, např. šaty, sukně, sako atd. Ve volném čase volím spíše sportovnější oděvy. Nenosím příliš džíny, protože je považuji za nepohodlné. Mám ráda barevné věci, nemám vyloženě oblíbenou barvu, líbí se mi i kombinace černé a bílé, prostě aby bylo oblečení zajímavé.

Zabýváte se nějak významně tím, co si na sebe oblečete?

Určitě nad tím přemýšlím. Řekla bych, že se snažím o to, aby oblečení ladilo s obuví, popřípadě kabelkou a doplňky.

Jaký druh oblečení máte nejraději?

Nejraději mám černé pohodlné kalhoty koženkového stylu, ne džíny. Dále do práce ráda nosím šaty a sukně. Co se bot týče, tak si vybírám boty na mírném podpatku, jelikož je člověk celý den v poklusu.

Nakupujete oblečení často, nebo jenom jednou za delší dobu?

Nákup oblečení je častější s příchodem nového ročního období. Na každou sezónu si ráda pořídím něco nového, ať už to jsou boty, kabelka či svršky. Na navštěvování místních kamenných obchodů není příliš času, proto nákupy provádím spíše přes internet.

Je obsah vaší skříně nadměrný, střídavý, nebo menší?

Doma mám poměrně velkou skříň celou zaplněnou oblečením. Vždy při pohledu na ni mi hlavou prolétne myšlenka, že bych si s tím mohla vystačit prakticky do konce života. Dovolím si ale dodat, že ženy si dělají nakupování oblečení takovou menší (někdy i větší) radost.

Jaký máte názor na vkus oblékání dnešní mladé generace?

Troufnu si říct, že je to móda mých rodičů, která se vlastně navrácí z dob předchozích, např. „mrkváče“. S vědomím toho, že toto už v módě bylo, nemám tu tendenci tento druh oděvů nosit.

Zaujal vás někdo, nebo něco z pohledu oblékání na naší škole?

Myslím, že ze třídy 4. A vídám dívku, která se obléká dle nejnovějších trendů, ale obecně mohu říci, že převážně děvčata z oboru veřejné správy o svůj zevnějšek pečují a jsou ve věku, kdy je móda zajímavá a rády se hezky obléknou. Často si tak řeknu: „Ta má hezkou jarní bundu, druhá vestu, třetí kožíšek apod. Velice mě ale fascinují ta dívčí trika odkrývající břicho. Třeba v příštím životě je budu také moci nosit.

Kolik jste nejvíce utratila za oblečení?

Nejsou to částky nijak velké, přehnané či astronomické. Ty ceny se pohybují v řádech několik tisíc maximálně, jelikož raději nakupuji ve slevě než za plnou cenu. Navíc na internetu je větší konkurence a eshopy se s výhodnými cenami předhání.

Hodláte do budoucna svůj styl oblékání změnit?

Člověk styl mění takřka v průběhu života neustále, aniž by si to uvědomoval. Pokud budu stále na stejné pracovní pozici, tak se hodlám držet svého dosavadního stylu oblékání.

Otázky kladl a rozhovor zpracoval: Simeon Trajkovski, 4. L.

Na otázky odpovídala: Mgr. Martina Zemanová

Design gramofonových desek

Dříve si pod pojmem obalu vinylové desky mohli lidé představit pouze hrubý, papírový obal s vyříznutým středem na malou šelakovou desku od Supraphonu, s velmi jednoduchým designem.

V dnešní době si pod tímto pojmem představíte hned několik ikonických album coverů, které jsou častěji známější než jejich samotné písně.

První známka změny přišla okolo třicátých let, od designera Alexe Steinweisse který ilustroval šelakové obaly od interpreta Paula Robesona a taky některé nahrávky od Beethovena, což vedlo k obrovskému vzrůstu prodeje.

Vše se ale změnilo když v 50. letech přišly na scénu 33 otáčkové LP desky.

Jedno z obecně uznávaných alb je osmé album **Pink Floyd**, *The dark side of the moon*. Jeho návrh měli na starost Storm Thorgerson a Aubrey Powell, kteří se také podíleli na návrhu *Houses of the holy* od Led Zeppelin.

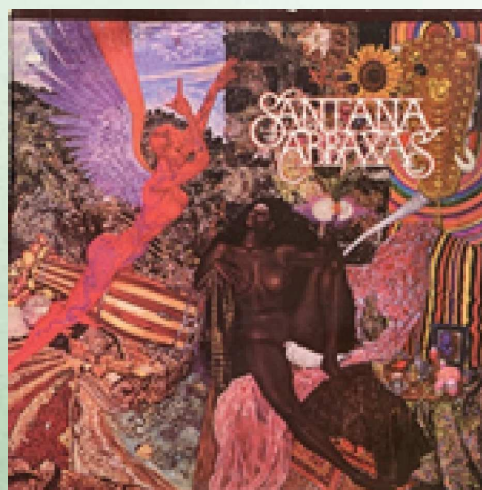
I když cover desky jistě zapadá do celého konceptu alba, nikdo z tvůrců se k jeho významu nevyjádřil a raději pobízeli fanoušky aby vytvářeli své vlastní teorie.

Debutové album **Rage Against the Machine** je nejen kontroverzní svým politickým obsahem ale také jeho jednoduchým ale silným coverem.

Na coveru je foto buddhistického mnicha Thích Quảng Đức, zachycené Malcolnem Browne v roce 1963, který se sebeupálil na protest potlačování buddhismu ve Vietnamu.

Demon days, druhé album virtuální skupiny **Gorillaz**, je jedno z nejvíce úspěšných alb začátkem druhého tisíciletí. Kombinace osobitých ilustrací Jamieho Hewletta na dvou rukávu LP obalu, hudebního nadání Damona Albarna a nespočet umělců kteří se na tomto albu podíleli, spojuje album v jednu pěknou, graficko-hudební zkušenost. Na coveru jsou z profilu vyobrazeni všichni čtyři členové virtuální skupiny.

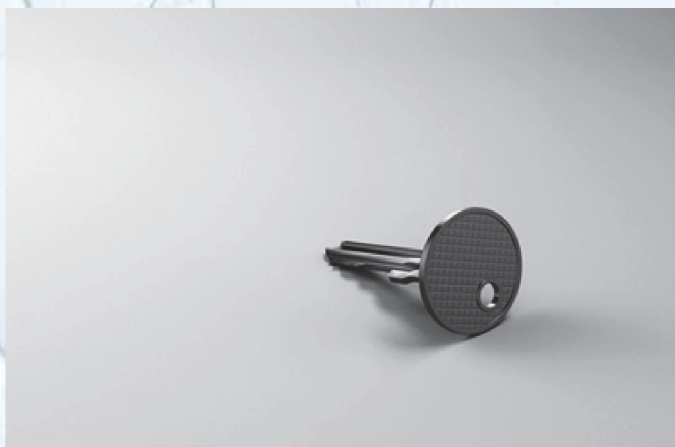
Abraxas je druhé album latinsko-americké skupiny **Santana**. Její jediný stálý člen, Carlos Santana, se v tomto albu převážně nechává inspirovat ostatními současnými světoznámými interprety jako B.B King nebo Fleetwood Mac, od kterých je v albu stylizovaná verze jejich písně Black Magic Woman. Na přebalu desky je tématická mystická malba od Matiho Klarweina, která perfektně vystihuje náladu celé desky.

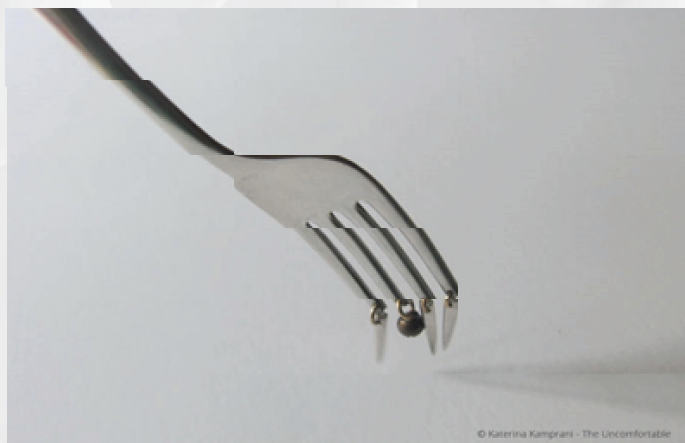
Karolína Bodzková, 4.L

Zbytečný až velice otravný design

Chtěl bych Vám ukázat, jak dokáže i design být absurdní.
Štvou Vás tyto obrázky?

Design těchto obrázků by měl v lidech vyvolávat nepříjemný pocit.

Vojtěch Verner, 4.L

Babylon

Hlavní město Babylonské říše, ve starověku považováno za jedno z největších měst na světě, to byl majestát Babylónu. Dnes už pouze pozůstatky, které leží na území dnešního Iráku, bylo kdysi nádherné město na dolním toku Eufratu v jižní Mezopotámii, které je uvedeno i v Bibli. Město bylo startem pokroku v oblastech jazyka, literatury, vědy i medicíny.

Bezpochyby odehrálo hlavní roli v historii Mezopotámie, s vládci z doby starobabylonské, jako akkadský Sargon, Nabukadnesar II. či Chammurapi. Po vzniku novobabylonské říše, v roce 626 před naším letopočtem, bylo město dobyto Kýrosem II. Velikým, a tím se stalo součástí perské říše. Po letech, v roce 331 př. n. l., byl Babylón dobyt Alexandrem Velikým, který z něj následně udělal jeho sídlo. Po jeho smrti se Babylón stal centrem seleukovské říše, čímž i upadá, neboť je v roce 130 př. n. l. vypálen.

Babylón má i biblický příběh a podobu. Část Bible : Genesis uvádí Babylón jako jedno z prvních měst, které bylo založeno po Potopě. V náboženském podání se Babylóňané snažily postavit věž tak vysokou a své město tak velkolepé, že by mohlo čelit majestátu Boha, nebo se k němu dostat blíže. Trestem za takový hřích bylo zmatení jazyků, podle Bible od té doby vznikly nové jazyky a lidé stavějící Babylón si najednou přestali rozumět, což vzbudilo zmatek, jinými slovy „Bábel“.

Hradby, dvojité zdi :

Hradby, obestavěné kolem města, byly ze dvou zdí z nepálených cihel, konstrukci zdí zpevňovali i obranné věže. Před zdmi byly okrasné plochy pokryté pálenými cihlami a asfaltem, společně s vodním příkopem, který zaplňovala proudící voda z Eufratu, sloužila pro zásobování i pro obranu města. Okruh hradeb menšího průměru, ale ze stejně vysokých a širokých zdí, byl přistavěn uvnitř města.

Vnitřní hradby

Babylónu byly postaveny z nepálených cihel a skládaly se ze dvou zdí. Tloušťka vnitřní zdi byla 6,5 m. Tloušťka vnější zdi, která stála o 7 m dál, byla přibližně 3,5 m. Tyto zdi byly posíleny obrannými věžemi, které je měly zpevnit také konstrukčně. Ve vzdálenosti asi 20 m před vnější zdí bylo jakési nábreží postavené z pálených cihel spojených asfaltem. Před touto zdí byl také vodní příkop, který byl v severní a jižní části města propojen s Eufратem. Příkop jednak sloužil k zásobení města vodou a jednak poskytoval ochranu před nepřátelskými vojsky. Z babylónských listin vyplývá, že do vnitřní části města bylo možné vstoupit osmi branami. Z nich byly dosud objeveny a vykopány čtyři.

Ištarina brána

Z celkově osmi bran, které sloužily jako dveře do bájného Babylónu, je Ištarina brána právě ta nejznámější a nejvíce se objevující se v představách o Babylónu. Ištar byla bohyň plodnosti, lásky a války, brána jí byla zasvěcena. Její povrch nám přinesl ukázkou designu Babylónu, i když dnes nestojí tak jak před tisíci lety, byla na tom samém místě přestavěna podle archeologicky nalezeného originálu.

Pálené cihly zdobí modrá glazura se zlatými zvířecími motivy býků, lvů, draků. Glazura má nízký reliéf, střídá se v něm pár odstínů modré.

Zikkurat Etemenanki

Chrám nazvaný Etemenanki, ze sumerského É.TEMEN.AN.KI, neboli "chrám základů nebe a země", byl sedmipatrový zikkurat uprostřed města Babylón. Někteří odborníci předpokládají, že tato věž je tou věží, která je uvedena v Genesis, a měla výškou a velikostí dosáhnout boha.

Nelze přesně říct, kdy byla Etemenanki postavena poprvé, historikové se domnívají že roku 689 př.n.l byla zničena a poté se zbytkem města obnovena za vlády Asarhaddona a později Nabopolasara a jeho syna Nebukadnesara II. Za Alexandra Velikého byl ovšem chrám už zase pouze ruinou.

Stavební podoba monumentální věže se liší podle medií, biblické zobrazení má podobu vysokého budovního kolosea, reálná podoba však byla krychlová z pálených cihel, jak v 19. století. Potvrdil nález základů tohoto chrámu.

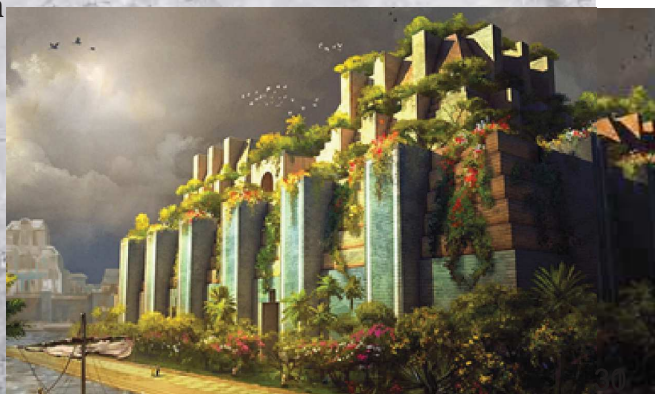
Visuté zahrady Semiramidiny

Stavba známá jako jeden ze sedmi divů světa, bohužel také známá jako div světa, který se nikdy nenašel. Legenda praví, že tyto nádherné zahrady nechala vybudovat královna Semiramis, manželka, regentka a spoluvládkyně králů. Podle jiných pověstí byly však vybudovány Nebukadnesarem II., pro jeho královnu Amyris, které se stýskalo po domově.

I přes spory, jistotou zůstává, že stavba existovala, pod názvy jako Visuté zahrady Babylónu o nich hovoří starořeční historikové a v detailu i Diodór Sicilský, antický historik a cestovatel.

Bartoloměj Borovský, 4.L

„Umělá výsadba měla napodobovat perskou zemi. Tato zahrada byla 400 stop čtverečných velká a stoupala až na vrchol hory, kde byla budova a otevřené místnosti, jako je u divadla. Schodiště k zahradě nesly odstupňované oblouky, které podepíraly celou zahradu. Nejvyšší oblouk, na kterém ležela celá plocha zahrady, byl 50 loktů vysoký. Zahrada samotná byla obklópena cimbuřím a valy. Stěny byly mohutné, postavené s nemalou péčí a náklady; byly 22 stop silné a byly v nich 10 stop široké průchody. V několika patrech této stavby byly položeny trámy a velké kameny, každý 16 stop dlouhý a 4 široký. Střecha nad tím vším byla nejprve pokryta rákosím, zalitým množstvím síry (nebo asfaltu), a na to pak byly položeny dvojité dlaždice spojené tvrdou a odolnou maltou. Nad tím vším byly položeny pláty olova, uložené tak, aby odváděly vodu a základy tak netrpěly hnilobou. Na to vše byla položena zemina v síle dostatečné pro růst největších stromů.“ – Diodór Sicilský

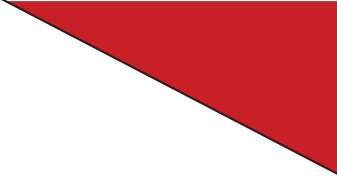

Vyhlášení soutěže!!

Jak je uvedeno v článku "Velribka", pan učitel Ing. Josef Ernest a žák 4.L Filip Riess pořádají soutěž o jeden model Velribky.

Soutěžní otázkou tedy je:

**Jaké je jméno osoby, která
byla sežrána
velrybou i Velribkou?**

Odpověď se nachází v Posvícení.

Pro možnost výhry kontaktujte pana učitele Ing. Josefa Ernesta na e-mailu josef.ernest@seznam.cz nebo Filipa Riese na e-mailu f.riess@seznam.cz.
Se správnou odpovědí budete zařazeni do losování vítězů.

